

Psalm 119 (118), 17-32 (Gimel - Dalet) /BT wyd. 4/

Gimel

17 Czyń dobrze słudze swojemu,
aby żył i przestrzegał słów Twoich.

18 Otwórz moje oczy,
abym ujrział dziwy Twojego Prawa.

19 Jestem gościem na ziemi,
nie kryj przede mną Twych przykazań!

20 Dusza moja omdlewa
tęskniąc wciąż do wyroków Twoich.

21 Zgromiłeś pyszałków;
przekłęci odstępujący od Twych przykazań!

22 Oddal ode mnie hańbę i pogardę,
bo zachowuję Twoje napomnienia.

23 Choć możni zasiadają zmawiając się przeciw mnie,
Twój sługa rozmyśla o Twoich ustawach.

24 Bo Twoje napomnienia są moją rozkoszą,
Twoje ustawy są moimi doradcami.

Dalet

25 Przyłgnęła do prochu moja dusza:
Przywróć mi życie według Twego słowa!

26 Opowiedziałem Ci moje drogi i wysłuchałeś mnie:
o Twoich ustawach mię poucz!

27 Pozwól mi zrozumieć drogę Twych postanowień,
abym rozważał Twe cuda.

28 Moja dusza nie zaznaje spoczynku ze zgryzoty:
podźwignij mię zgodnie z Twoim słowem!

29 Drogę kłamstwa odwracaj ode mnie,
daj mi zaś łaskę Twojego Prawa!

30 Drogę wierności obrałem,
pragnąc Twoich wyroków.

31 Lgnę do Twoich napomnień,
nie daj mi okryć się wstydem!

32 Biegnę drogą Twoich przykazań,
bo czynisz moje serce szerokim.

"Czyń dobrze słudze swojemu." Strofy Gimel - Dalet psalmu 119 (zob. wprowadzenie do tego psalmu w komentarzu do Ps 119,1-16) to indywidualna modlitwa błagalna, w której każdy z wersetów, zgodnie z ogólną kompozycją tego psalmu, wspomina Prawo Boże, używając różnorodnych jego synonimów. Pokorna postawa sługi przed Panem jest nieodzownym warunkiem modlitwy, w której upodobniamy się do Jezusa posłusznego we wszystkim Ojcu oraz do Jego Matki, służebnicy Pańskiej. Psalmista prosi o pomoc Bożą, aby mógł żyć zgodnie z Bożymi przykazaniem, aby zachwyił się ich mądrością, aby tęsknił i pragnął ich całym sercem, tak jak Boga samego. Tę relację wyraża językiem oblubieńczej miłości, znanej też mistykom: „Dusza moja omdlewa z tęsknoty”.

"Oddal ode mnie hańbę i pogardę." Psalmista modli się o Bożą pomoc w trudnościach, pośród przeciwności i poniżenia, którego doświadcza od pysznych i możnych, używających swych wpływów i władzy przeciwko niemu. Sami nie zachowując Bożego Prawa, drwią z jego wierności. Spiskują zagrażając jego dobru i życiu, ale to nie skłoni go do odstąpienia od trzymania się Bożych przykazań. Niemniej doświadcza lęku i zgryzoty, dlatego usilnie błaga Pana o wspomnienie. Te wersety psalmu przypominają modlitwę Pana Jezusa w Ogrójcu, pełną bólu, a jednocześnie potwierdzającą Jego zawierzenie i oddanie się w ręce Ojca.

"Drogę wierności obrałem." Psalmista potwierdza wybór fundamentalnej opcji swego życia, wierność Bogu i Jego Prawu, a odrzucenie drogi kłamstwa, nieprawości, pychy i przemocy. Z pomocą łaski Bożej, która chroni go od błędzenia, wspiera i rozpala szlachetne pragnienie, gorliwie i z radością pobiegnie on tą drogą.

Panie Boże, Twoje przykazania są pełne mądrości i dobra, niech wspierają nas na drogach naszego życia, aby szybko i pewnie postępować drogą ku wiecznemu szczęściu. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv